

ПРВО МЕСТО НА ЛИТЕРАРНОМ КОНКУРСУ БЕОГРАД У ЗАГРЉАЈУ РЕКА
категирија млађу узрст – проза

БЕОГРАД У ЗАГРЉАЈУ РЕКА

На ушћу Саве у Дунав, испод планине Авале, сместио се мени најдражи град Београд.

Он је главни град Србије и има много знаменитости. Велики број музеја, позоришта, цркава, скупштину, надалеко познату Скадарлију и Калемегдан.

У њему ћеш увек наћи нешто интересантно, али посебну чар му даје загрљај река. Леву страну Београда прати Сава, која пуно тога пружа становницима. Многобројни сплавови, Ада Циганлија-Београдско море. Марина са безброј чамаца и кајака. Вода Саве тече испод прелепих мостова, између зелених обала са бициклистичким стазама и шеталиштима.

Прођеш ли испод Бранковог моста, лево је парк Ушће, а десно зидине старог града Сингидинума. Испод гледаш како се Сава неприметно спаја са Дунавом (који долази са севера), видиш Велико Ратно острво. Онда сједињене, грле и запљускују западни део Београда и иду даље, пролазе поред Карабурме, Аде Хује, Вишњице, носећи своју снагу и љубав према Црном мору.

Те реке несребично дају живост и љубав Београду и доносе многа задовољства, како становницима тако и странцима, а то и песма каже:

*Да ти руке пружи, да ти срце да
Једини на свету Београд то зна.
Нема лепших река на свету целом
Пожури, допови ми лађом белом.*

РАДОВАНОВИЋ ТЕОДОРА 4₁

ДРУГО МЕСТО НА ЛИТЕРАРНОМ КОНКУРСУ БЕОГРАД У ЗАГРЉАЈУ РЕКА
категирија старији узрст – проза

Лепим данима не треба ми умивање и доручак. Понесем снове и одем на тврђаву. Гледам своје реке. Слушам њихово шапутање и упадам им у разговор.

Град мога рођења у рано јутро је нећан, сањив и силази на реке, своје другарице, да пије кафу. Мислим да је заљубљен у њих, јер лагуми за које се прича да иду до река, њихова су тајна веза. Они су у чудној повезаности. Када им жудња постане моћна, реке изађу из својих корита и освоје град. Када су врућине поје га, као што га и врбаци на обалама штите од хладних ветрова. Они се не јаве голубу, на нашем симболу *Победнику*, реке савладају не дајући да туђини газе по улицама њиховог града. Становници вечито бране љубављу, песмама и причама своје реке и град. Постају хероји јер реке и град поштују љубав и њихова имена шапућу у летњим ноћима. Где год да оду, они који воле овај град жуде за њим и граде га у бајкама и сновима. Он мирише на елегантне торте, наша пића, вруће пите, мајчине сузе, прве и последње љубави, матуре и ласте које још станују овде. Град прима тужне да их развесели и срећне да буду као они. Заљубљене пушта на миришљаве реке да им покаже чаролију.

Знам да град и реке чине љубав. Не би врбаци били тако зелени и не би птице у њима сањале. Небо не би било сребрно када нас заспе пахуљама и не би мирисало на море. Песници од њих краду и праве славу. Умивена њиховим загрљајем враћам се кући...

НЕВЕНА РАДОВАНОВИЋ 8₁

**ПРВА НАГРАДА НА ЛИТЕРАРНОМ КОНКУРСУ ПТИЦЕ
МЛАЂИ УЗРАСТ – ПЕСМЕ**

ДА САМ ПТИЦА

Да сам птица,
Летео бих до стабала старих
Да привучем пажњу
Туриста младих.

Да сам птица,
Цвркутао бих најлепше песме света
И то током свог
Величанственог лета.

Да сам птица,
За мене не би било граница
Кад је зима
Југ ми је омиљена станица.

Да сам птица,
Уживао бих у облацима плавим,
Све што пожелим
Могао бих да радим.

Да сам птица,
Пустоловина бих имао доста,
Сваког бих дана
Летео преко Панчевачког моста.

Да сам птица
Летео бих до Рима и Лондона,
Изнад великог авиона
И путничког вагона.

Да сам птица
Јео бих семенке лепе
И пио гутљаје воде
Да ме окрепе.

Да сам птица
Живео бих међу крошњама зеленим
И дивио се тим чудноватим
Стаблима дебелим.

Ех, да сам птица,
Да могу да полетим,
Да над опасностима
Не морам да стрепим

ДРУГА НАГРАДА НА ЛИТЕРАРНОМ КОНКУРСУ ПТИЦЕ Млађи узраст – проза

ПТИЦА

Једном сам добио птицу на поклон. Дао сам јој име Птица јер Кића, Фића и Кики нису долазили у обзир. Једноставно, то име јој је припадало. Била је велика и бела, усправног држања и високо подигнуте главе. То је била љубав на први поглед.

Много сам заволео Птицу. Понекада би заједно запевали, често се лепо испричали. Доносио сам јој најбољу храну и појио је стално свежеом водом. Кажу да тако треба. Живели смо срећно у нашем малом дому све док се Птица није разболела. Био сам врло тужан и помагао сам Птици колико сам могао.

Онда сам се сетио и рекао: *Отворићу кавез, Птицо, па ти сама одлучи.*

Једне вечери чух како ми Птица говори: *Ја одлазим на далек пут. Тамо где је слобода.*

У рану зору сам се изненада пробудио. Погледах у небо изнад кавеза и учини ми се да видим Птицу како лети ка Месецу. Месец се белео баш као она и ја се окренух ка месту где је спавала. Само јено мало, бело перо је лелујало у ваздуху, а онда је и оно кренуло ка небу, кроз мали отвор на тераси. Знао сам да ћу од тада бити сам.

Видим ја Птицу понекада када је ведро ноћ, како лети као велики бели маслачак. Буде ми некако жао што није поред мене. Питам се често да ли сам негде погрешно и то ме мори. Тата ме утеши када каже да свака птица своје јату лети. Не разумем ја то баш, али сам научио да верујем да ако је она срећна и ја сам.

Данас сам исто погледао у небо. Ветар је дувао са севера, носећи једну малу, светлу тачку. Можда је то била Птица.

Овог пута слободна.

МАРКО ЈОВАНОВИЋ 4₄

ТРЕЋА НАГРАДА НА ЛИТЕРАРНОМ КОНКУРСУ ПТИЦЕ старији узраст – песме

ПТИЦЕ

Тупог погледа и шашавог стаса,
Јутрос ме је дочекала без икаквог гласа.
Оштрога кљуна, без дилеме,
Хтела је нешто жарко од мене.

Не би сте рекли да озбиљна је била,
Док своја није раширила крила.
Онда и ја сватих:
О, баш сам луда!
Требало ми доста муке и труда.

Крило јој малено, док хитро је летела,
Ухвати грану, па је слетела.

Нежно и пажљиво поправих јој стање,
Ал је ипак упитах *Што ниси љута мање?*

*На крилима мојим вест беше,
Све ово због тебе се деси,
Шапнуо ми да те воли,
Рекао да вољена јеси.*

У том се окрете и понесе њему,
Хитро ко и увек, мог срца песму.

Тупог погледа,
Алдонесе срећу,
Више да су шашаве
Никад нећу рећи.

САРА СТАНКОВИЋ 8₄

**ПРВО МЕСТО И ПЛАСМАН НА РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ
Песничка сусретања деце и младих 2014. Палилула
млађи узраст**

ПОЗАКА У ШКОЛУ

Пред полазак у школу
Ја залижем косу
Мој ме другар Јова
Научи том штосу.

Сложим лепо боје
И гледам се кратко.
Мама ми добаци
да изгледам слатко.

Тата ме научи
Фазоне и форе
Од парфема оног
и образи ми горе.

*Сад си спреман дасо!
Намигује дека.
Знам. И ћао свима.
Већ ме неко чека.*

МАРКО ЈОЈАНОВИЋ 4₂